

ЩО КАЖЕ БІБЛІЯ
ВІДНОСНО
ХРИСТИЯНСТВА?

988 — 1988

ЮВІЛЕЙНЕ ВИДАННЯ ПРИСВЯЧЕНЕ
ТИСЯЧОЛІТТЮ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

**ЩО КАЖЕ БІБЛІЯ
ВІДНОСНО
ХРИСТИЯНСТВА?**

Dr. David Hocking

WHAT THE BIBLE SAYS ABOUT CHRISTIANITY?

(In Ukrainian)

Translated by Rev. John Kovalchuk

From the booklet What the Bible says about Christianity by David Hocking, copyright 1986 by Multnomah Press. Published by Multnomah Press, Portland, Oregon 97266. Used by permission.

Д-р Давид Гокінг

ЩО КАЖЕ БІБЛІЯ ВІДНОСНО ХРИСТИЯНСТВА?

Переклав з англійської мови

Пастор Іван Ковалчук

Накладом Видавництва



**Видання Всеукраїнського Евангельсько-
Баптистського
Об'єднання Молоді**

Торонто — 1988 — Філадельфія

П Е Р Е Д М О В А

Рік 1988-й — це рік 1000-ліття запровадження християнства в Україні, який з величими вроочистостями обходить увесь український народ у своєму розсіянні, а також в Україні. По всіх країнах світу, де тільки живуть наші люди, відбуваються багатолюдні святкування, виходять з друку спеціальні ювілейні збірники, присвячені тій епохальній даті та глибокі наукові праці, боже це небуденне свято для всього нашого народу. Це рік, коли тисяча літ тому наш народ скинув із себе ярмо поганства, прийнявши Христову віру.

Християнство прийшло в Україну з Візантії, найкультурнішої і наймогутнішої на той час країни світу, яка тоді переживала відродження всіх ділянок свого державного, культурного й церковного життя. Християнство, як відомо, прийшло в Україну не в наслідок накинення його українському народові чужою збройною силою, але воно було прийняте народом у наслідок добровільного вибору після уважного і всебічного дослідження відомих Україні течій того далекого минулого часу.

Від прийняття християнства нашим народом минуло тисяча літ. Увесь наш народ вроочисто згадує ту світлу історичну подію, в тому числі згадує ту подію і наше Всеукраїнське Євангельсько-Баптистське Братство. Тому молодь нашого Братства, яка організована в своєму Об'єднанні, прийняла рішення видати в пам'ять Ювілею 1000-ліття Християнства в Україні цю невеличку книжку відомого американського автора д-ра Давида Гокінга «Що каже Біблія відносно християнства?», яку переклав на українську мову пастор Іван Ковалчук.

Висловлюємо щиру подяку братам Конвенції Південних Баптистів — В. Бакнерові й д-рові О.

Ромові за те, що вони дістали дозвіл на видання цієї книжечки в нашій мові і за їхню допомогу в покритті друкарських коштів. Також дякуємо бр. В. Патрунові і с. Н. Штука за їхні старання і працю у виданні цієї книжечки.

Видавництво «Дорога Правди» глибоко вірить, що це чергове наше видання знайде своїх зичливих читачів, яких воно завжди мало в минулому, бож ця книжка повністю відповідає на багато головних питань, які постають перед кожною людиною і з нашого народу, а зокрема вони постають тепер, коли ми, як народ, святкуємо наше славне 1000-ліття.

Михайло Подворняк

Почесний голова В-ва «Дорога Правди»

ЩО КАЖЕ БІБЛІЯ ВІДНОСНО ХРИСТИЯНСТВА?

Християнство є щось більше, ніж лише ще одна релігійна система створена, аби задовольнити суспільні вимоги певної культури. Але тому, що в цьому напрямку є так багато підроблень, людям часто тяжко віднайти дійсну правду.

Багато угруповань визнають себе за «християн», але вони не тримаються основних Біблійних навчань Ісуса Христа, а це — справжня суперечність, бо Його навчання, праця Й Особа є самою суттю християнства.

Можливо саме тепер ви поважно задумуєтесь над тим, щоб стати дійсним християнином, або можливо ви недавно стали ним, тоді ця брошюра принесе вам багато користі й дасть відповідь на численні питання, які віддавна турбують вас, як наприклад: Що є християнство? В що вірить християнин? Як християнин має жити? і т. д.

Якщо ви вже є християнином довгі роки, то читаючи ці рядки й ви знайдете собі багато допомоги. І ще раз будете мати можливість перевірити себе: Чи ви прийняли правдиве християнство, чи тільки звихнену й підроблену вістку помилкових навчань?

ЗАГАЛЬНО ПОМИЛКОВІ РОЗУМІННЯ

Найперш, дозвольте навести деякі загально помилкові розуміння відносно християнства і переглянути їх у світлі науки святої Біблії.

1. Ви є християнином, бо ви походите із християнської родини.

Багато людей вірять, що вони є християнами, бо їхні батьки визнавали себе християнами. Якщо ваша родина належала до якоїсь церкви й вона

брала вас до тієї церкви на Богослуження, тоді у вас створилося припущення, що ви також мусите бути християнином. Однак Біблія цього абсолютно не вчить.

В Євангелії Івана 1:12-13 ясно сказано, що християнство не вспадковується через кровне споріднення: «А всім, що Його прийняли, ім владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Імення Його, що не з крові, ані з пожадливості тіла, ані з пожадливості мужа, але народились від Бога». Бог внуків не має! Кожна людина особисто мусить прийти до рішення, щоб прийняти християнство, не зважаючи, в що вірили її батьки.

2. Ви є християнином, бо ви ходите до церкви.

Ходити до церкви — це дуже добрий звичай, але він не зробить вас християнином, як відвідування гаражу не зробить вас механіком. У деяких церквах дуже мало говорять про Христа. Вони перестали вчити людей Біблійної науки Христа. Не так, як це робили перші християнські церкви. Не грас ніякої ролі назва вашої церкви. Якщо вона не вчить того, що Біблія каже про Ісуса Христа, то ви напевно тепер є більш збентежені, ніж колибути раніше. Така церква не заслуговує християнської назви.

Біблія каже, що в останніх часах перед приходом Христа на цю землю, розквітатиме фальшиві церкви, з якої правдиві віруючі мають вийти. В кн. Об'явлення 18:4 голос із неба каже: «Вийдіть із неї, діти Мої!»

Нам подана дуже цікава картина в кн. Об'явлення 3:20, де Ісус Христос знаходиться за дверима церкви, просячи чоловіків і жінок цієї церкви особисто прийняти Його. Ця ілюстрація мала б бути більш, як вистачальною, щоб

переконати вас, що принадлежність до якоїсь церкви не є вистачальною, щоб вас зробити християнином.

3. Ви є християнином, бо ви вірите в Бога.

Більшість людей вірують у Бога. Їхні опінії про Нього між собою можуть різнятися, наприклад — чи Він є, чи не є особистим Богом, а також відносно того, що Він може, чи не може робити. Вірити в Бога — це дуже добра річ, але це ще не робить вас християнином.

Біблія каже нам у посланні Якова 2:19, що навіть і демони вірять, що Бог один, але напевно вони не є християнами.

4. Ви є християнином, бо ви чините добре діла.

Ще одне дуже поширене помилкове розуміння полягає в тому, що людина хоче стати християнином через чинення добрих діл і через намагання бути доброю й чесною людиною. Знову, все це є дуже похвальним, але воно не робить вас християнином. Багато людей, які не є християнами, живуть «чесним» життям і віддаляються від усіх поганих учинків.

Біблія каже християнам, що Бог «нас спас не з діл праведності, що ми іх учинили були» — Тита 3:5, ані через додержування десяти Заповідей, чи через виконування будьяких інших правил (Римлян 3:20, 28).

5. Ви є християнином, бо ви не маєте поганих навичок.

Деякі думають, що християнином є той, хто не курить, не п'є алкогольних напітків, не займається наркоманством, не жує тютюну й не ходить на танці. Таким я міг би довести, що й мій пес є християнином. Безперечно, що стримання

від таких навичок принесе вам багато користі, але воно не зробить вас християнином.

6. Ви є християнином, бо ви носите на ший хрестика, маєте Біблію й маєте християнські написи на авті та в своєму домі.

Сьогодні в Америці є дуже прийнято визнавати себе християнином, вживати християнські вислови, приймати уділ у християнських імпрезах, читати християнські книжки й слухати християнську музику. Якщо все це ви робите, то ви можете собі припускати, що ви є християнином. Можливо ви прилучились до якоїсь церкви й вивчили певні ритуали. Можливо ви знаходите, що дуже легко вірити — не треба платити якоїсь великої ціни за вашу віру, не треба нести хреста й не треба змагатися з труднощами. Вам потрібно лише казати й робити правильні речі.

Але послухайте, що каже Ісус: «Не кожен, хто каже до Мене: „Господи, Господи!“ увійде в Царство Небесне, але той, хто виконує волю Мого Отця, що на небі. Багато-хто скажуть Мені того дня: „Господи, Господи, хіба ми не Ім'ям Твоїм пророкували, хіба не Ім'ям Твоїм демонів ми виганяли, або не Ім'ям Твоїм чуда великі творили?“ І їм оголошу Я тоді: Я ніколи не зінав вас... Відійдіть від Мене, хто чинить беззаконня» — Матвія 7:21-23.

Такі помилкові розуміння сьогодні дуже поширені. Облуда, лицемірство й маніпуляція християнської правди є неймовірна. Багато проповідників спонукають людей вірити, що християнство є ніщо інше, як релігійна система, яка запевняє своїх послідовників добрим здоров'ям, добробутом, успіхами й особистим щастям. Таке проповідування подібне до «Американської мрії», — вимагати мало, а обіцяти багато.

У ЩО МАЄ ВІРИТИ ДІЙСНИЙ ХРИСТИЯНИН?

Тепер покиньмо всі помилкові розуміння й пильно розгляньмо, що Біблія учить відносно християнства, а також про те, як християнин має вірити, щоб заслужити собі цю назву.

1. Християни вірять, що всі люди є грішниками й що ніхто не є спроможний сам себе спасти.

Це є влучна думка для того, щоб добре почати. Не пробуйте розуміти християнства, якщо найперше ви не побачите потреби Спасителя. Хоч багато людей почиваються ображеними, коли їх назвати грішниками, але про це Біблія дуже ясно говорить: «Всі згрішили, і позбавлені Божої слави» — Римлян 3:23. Апостол Павло додає: «Бо заплата за гріх — смерть» — Римлян 6:23. Просто кажучи, — ми всі грішими, а тому й усі вмираємо.

Ті, які не визнають себе грішниками, вони категорично не є християнами. В 1-му посланні Івана 1:8, про це ясно сказано: «Коли ж кажемо, що не маєм гріха, то себе обманюємо, і немає в нас правди».

Правдиві християни охоче визнають себе грішниками і визнають те, що вони потребують Спасителя. В 1-му посланні Івана 1:9, бачимо Божу відповідь на чесне визнання: «Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний і праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої». Якщо немає визнання, то й немає прощення.

Тільки щире визнання нашого грішного стану перед Богом приготовляє нас, щоб вірити в Його лікарство.

2. Християни вірять, що тільки Ісус Христос може спасти людей від їхніх гріхів і забрати спасених до неба.

Говорячи із Своїми учнями, які пізніше стали інструментами в поширенні християнства, Христос сказав такі слова: «Я — дорога, і правда, і життя. До Отця не приходить ніхто, якщо не через Мене» — Івана 14:6.

Апостол Петро, провідник цих учнів, сказав такі слова відносно Ісуса: «І нема ні в кім іншим спасіння. Бо під небом нема іншого Ймення, даного людям, що ним би спастися ми могли» — Дії 4:12.

Якщо лишимо Ісуса на боці, то християнство перестане бути тим, що Біблія каже, що воно є. Така річ, як християнство без Ісуса Христа, не може існувати.

3. Християни вірять, що Ісус є обіцянним Месією для Ізраїльського народу.

Апостол Іван, підсумовуючи свої записи про великі речі, які Христос учинив на землі, написав: «Це ж написано, щоб ви ввірували, що Ісус є Христос, Божий Син, і щоб, віруючи, життя мали в Ім'я Його» — Івана 20:31.

Слово «Христос» походить із грецької мови й означає «Помазанець». Таке саме значення має нам знане єврейське слово «Месія», яке в Старому Заповіті окреслює Богом вибрану Особу, щоб принести спасіння для Свого народу. Цей обіцянний Месія згадується в Старому Заповіті в багатьох місцях, включно в кн. Ісаї 59:20, де є мова про прихід «Відкупителя».

Перші християни були єреями, як і Сам Христос був євеем. Християнство є глибоко вкорінене й істотно сполучене з єврейською релігією, а також із давніми Божими обітницями Авраамові, батькові єврейського народу. Як

єреї, так і погани включені в сповненні слів, сказаних Авраамові: «І поблагословляться в тобі всі племена землі» — Буття 12:3. «Всі племена землі» — це поганські народи. Отже, Авраам є батьком, як для єреїв, так і для тих поган, які вірять у Христа. В посланні до Римлян 4:16-25 і в посланні до Галатів 3:6-9, читаємо, що всі поганські народи, через віру в Христа, стали спільниками вічних благословень, які були обіцяні віруючим єреям.

Багатьом єреям є дуже тяжко прийняти християнство, бо в минулому їхній народ був жорстоко переслідуваний і зазнав горя від офіційного християнства. Дійсні християни глибоко засмучені тими жорстокими подіями й засоромлені тим, що було зроблене єреям.

Намагання обвинуватити єреїв за розп'яття Ісуса також сприяло до помилкових розумінь та обурень. Біблія ясно каже, що Ісус прийшов на цей світ, щоб умерти. Також вона зазначує, що Бог мав накреслений плян, коли дозволив, щоб Його Сина люди розп'яли (Луки 18:31-33; Дії 2:23). Дійсні християни вірять, що Ісус умер за гріхи всіх людей, як єреїв, так і поган.

4. Правдиві християни вірять, що Ісус Христос є Богом і Людиною, — відмінним від Бога-Отця, але — Божественний у Своїх атрибутах і обдаруваннях.

Протягом віків ніяка справа не була такою суперечною, як ця. Жодний погляд історичного християнства не був таким спірним, або так заперечним, як Божество Ісуса Христа. Як же може бути, щоб у той самий час Він міг бути Богом і Людиною?

Факту, що Він був дійсною Людиною в історії людства, тепер рідко хто може заперечити. Всі погоджуються з тим, що Він мав людські почуття й потреби: Він єв, спав, говорив і жив, як і інші

люди живуть. Однак, всі, хто знали Його, могли ясно бачити, що Він був унікальною Особою. Він вирізнявся від інших людей. Він чинив чуда, яких ніхто інший не міг чинити й Він постійно виявляв незвичайні якості, яких ніхто інший не міг виявляти. Його критики не були спроможні знайти в Ньому жодної помилки й ніхто не міг доказати, що Він хоч раз зробив щось злого.

Отже, хоч майже всі на світі приймають без труднощів непомильний характер Ісуса, але щодо Його Божества — багатьох мають великі застереження. Христос категорично заявляє, що Він є Сином Божим і що Він має владу прощати гріхи й уділяти вічне життя тим, хто вірують у Нього.

Чи Він був неправдомовцем? Чи можливо Він був перейнятий ілюзіями величності? Чи можливо автори книг Біблії неправду написали? Чи ми збентежені тим, що Біблія каже про Нього? Чи ми розуміємо Біблію правильно?

Основне питання перед нами таке: Чи Біблія справді каже, що Ісус є Богом?

В Євангелії Іvana 1:1, Ісуса названо «Словом», тобто — Божим відкриттям для людства. В тому самому вірші сказано: «І Бог було Слово».

В 1-му посланні Іvana 5:20 сказано, що Ісус є «Бог правдивий і вічне життя».

Апостол Павло до Колосян 2:9, пише, що в Ісусі «тілесно живе вся повнота Божества».

В Євангелії Іvana 14:9 Христос сказав: «Хто бачив Мене, той бачив Отця». В цій самій Євангелії 10:30 Він додає: «Я є Отець — одне», слова, які спонукали слухачів узяти каміння, щоб Його вкаменувати за Богозневагу.

Чи можна бути християнином і не вірити, що Ісус є Богом? Біблія учить, що це цілком неможливо. В 1-му посланні Іvana 4:2-3 ми читаемо: «Кожний дух, який визнає, що Ісус Христос прийшов був у тілі, той від Бога. А

кожний дух, який не визнає Ісуса, той не від Бога». Ця думка стверджується і в 2-му посланні Іvana 9: «Кожен, хто робить переступ та не пробуває в науці Христовій, той Бога не знає».

Важливість такого вірування висловлене в Євангелії Марка 2:7, коли єреї у серцях своїх думали: «Чого Він говорить отак? Зневажає Він Бога... Хто може прощати гріхи, окрім Бога Самого?» Якщо ми бажаємо прощення наших гріхів, то повинні нашими думками зосередитися довкола тієї Особи, Яка каже, що вона «має владу прощати гріхи на землі» — Марка 2:10. Апостол Павло в 2-му посланні до Коринтян 5:19, каже: «Бо Бог у Христі примирив світ із Собою Самим, не зважаючи на їхні провини». Коли Ісус не є Богом, то як Він може прощати наші гріхи?

5. Правдиві християни вірять, що Ісус Христос заплатив ціну за їхні гріхи, коли Він умер на хресті.

Апостол Павло до Римлян 5:8 пише: «А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками». В наступному вірші він додає: «Кров'ю Його ми виправдані». В 1-му посланні до Коринтян 15:3-8, апостол Павло подає означення Євангелії, яке починається словами: «Христос був умер ради наших гріхів за Писанням». В посланні до Ефесян 1:7 відносно Ісуса Христа сказано так: «Маємо в Ньому відкуплення кров'ю Його, прощення провин, через багатство благодаті Його». А в посланні до Колосян 2:13 знаходимо твердження, що через заслуги Ісуса Христа Бог простив нам усі наши гріхи.

Апостол Петро каже, що Ісус Христос «підніс гріхи наші на дерево, щоб ми вмерли для гріхів та для праведности жили; Його «раною ви вздоровилися» — 1 Петра 2:24. В 1-му посланні

Івана 1:7, де йде мова про ходження в світлі Божому, читаємо: «Кров Ісуса Христа, Його Сина, очищує нас від усякого гріха».

У Старому Заповіті знаходимо пророцтво відносно Месії в кн. Ісаї 53:5-6: «А Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був, — кара на Ньому була за наш мир, Його ж ранами нас уздоровлено! Усі ми блудили, немов ті овечки, розпорощились кожен на власну дорогу, — і на Нього Господь поклав гріх усіх нас!»

Ісусова смерть на Голгофі є найбільшою маніфестацією любові в історії світу, проте головна ціль Його смерті не була, щоб виявити безмірність Своєї любові. Він умер не лише, як мученик, або, щоб залишити нам приклад. Також Він не був жертвою обставин Свого часу, які несподівано довели Його до Голгофської смерті, бож Він наперед прорік факт і спосіб Своєї смерті. Він же став словненням символу жертв, які ізраїльтяни приносили за свої гріхи. Гріх вимагає кари смерті. Смерть ягнят була лише символом заступницької смерті Ісуса, бож кров ягнят ніколи не могла змити гріхів грішника. Іван Христитель представив народові Христа такими словами: «Оце Агнець Божий, що на Себе гріх світу бере!» — Івана 1:29.

Апостол Петро каже: «І знайте, що не тлінним сріблом або золотом відкуплені ви були від марного вашого життя, що передане вам від батьків, але дорогоцінною кров'ю Христа, непорочного й чистого Ягняти» — 1 Петра 1:18-19.

Смерть Ісуса Христа є заплатою за кару смерті, яку ми заслуговували. Його тіло замінює наше тіло, щоб отримати заплату за наші гріхи. Ісус Христос узяв наше місце, коли умер на хресті. Наши гріхи прощаються, бо кара за них уже заплачена Христом. Ми є прощені, коли

вірою приймаємо жертву Ісуса, як вистачальну заплату за всі зроблені нами гріхи.

Щоб бути християнином, ви мусите вірити, що Ісус Христос умер за ваші гріхи.

6. Правдиві християни вірять, що Ісус Христос воскрес із мертвих і вознісся на небо.

Мертвий Спаситель — це мертві надія! Апостол Павло пише в 1-му посланні до Коринтян 15:14: «Коли ж бо Христос не воскрес, то проповідь наша даремна, даремна також віра ваша». У вірші 17-му він додає: «Коли ж бо Христос не воскрес, тоді віра ваша даремна, — ви в своїх ще гріяхах».

Щоб стати християнином, ви мусите вірити у воскресіння Ісуса Христа. Апостол Павло дає нам кредо в посланні до Римлян 10:9: «Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа, і будеш вірувати в серці своїм, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся».

Коли Ісус воскрес із мертвих, то це не був лише Його Дух, або Його вплив, Який продовжував жити, а Він мав дійсне воскресле фізичне тіло. В Євангелії Луки 24:39, записані слова Ісуса, сказані після Його воскресіння: «Погляньте на руки Мої та на ноги Мої, — цеж Я Сам! Доторкніться до Мене ї дізнайтесь, — бо не має дух тіла й костей, а Я, бачите, маю». Також в їхній присутності Він споживав їжу, що було ствердженням, що Він був у дійсному тілі (Луки 24:42-43).

Біблія каже, що люди бачили Ісуса на землі протягом сорока днів після Його воскресіння (Дії 1:3), а тоді в присутності учнів Він вознісся на небо. Ось так описане Його Вознесіння: «І, прорікли оце, як дивились вони, Він угору возноситься став, а хмара забрала Його з-перед їхніх очей... А коли вони пильно дивились на

небо, як Він віддалявся, то два мужі у білій одежі ось стали при них та й сказали: „Галилейські мужі, — чого стоїте й задивляєтесь в небо? Той Ісус, що вознісся на небо від вас, прийде так, як бачили ви, як Він ішов на небо!”» - Дії 1:9-11.

В 1-му посланні до Коринтян 15:5-8, апостол Павло дає нам листу людей, які бачили Його після Його воскресіння, яких було разом понад п'ятсот.

Воскресіння Ісуса Христа є запорукою воскресіння нашого тіла під час другого приходу Христа. Християнство є щось більше, ніж ряд релігійних правил корисних лише для тимчасового життя тут на землі. Християнствокаже нам про те, що буде після нашої смерті й подає багато деталів відносно позагробового життя.

7. Правдиві християни вірять, що Ісус Христос знову прийде.

Хоч ми не знаємо дня й години Його приходу, але всі дійсні християни вірять, що Ісус знову прийде на цю землю. На прощальній вечері, напередодні Своєї хресної смерті, Ісус сказав Своїм учням: «А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я — були й ви» — Івана 14:3.

Апостол Павло нагадує нам у посланні до Тита 2:13, щоб «чекали блаженної надії та з'явлення слави великого Бога й Спаса нашого Христа Ісуса». Християнство є вісткою надії — не якимсь голосом порожнечі в пустині, але живою надією, яка основана на історичних фактах і на Божих обітницях.

Цю славну надію апостол Павло описує так: «Сам бо Господь із наказом, при голосі Архангела та при Божій сурмі зійде з неба, і перше воскреснуть умерлі в Христі, потім ми, що живемо й зостались, будемо скоплені разом із

ними на хмарах на зустріч Господню на повітрі, і так завсіди будемо з Господом» — 1 Колунян 4:16-17.

Цих сім біблійних навчань є основними підвалинами християнського віровизнання. Можливо ми не годимося в інших менше важливих справах (й звичайно ми так робимо), але згадані вище основні навчання сполучують нас в одну родину й вони виявляють, хто є, а хто не є дійсним християнином.

Все зосереджується довкола Особи й праці Ісуса Христа. Без Нього нема християнства. Дійсний християнин говорить тільки про особисте взаємовідношення з Христом, а не про якісь релігійні традиції, або про якийсь особливий спосіб чинення речей. Ми зираємося в окремих місцевих церквах, — хоч далеко одні від одних фізично, але духовно ми відчуваємо близьку єдність з усіма дійсними віруючими в усіх країнах світу. Ми називаємо наші церкви по різному й маємо нахил робити натиск на певні навчання Біблії, але в остаточному висновку наше зобов'язання до Христа Ісуса робить із нас усіх одне.

ЯК ВИ МОЖЕТЕ СТАТИ ХРИСТИЯНИНОМ?

Стати християнином — це справді проста річ. До речі, треба зазначити, що багато людей здивовані простотою пляну спасіння. Христос каже, що навіть і діти можуть стати християнами. Дехто намагається зробити тяжким плян спасіння, бо вони спотикаються його простотою.

Отже, як можна стати християнином? Коли будемо відповідати на це питання, ми також будемо відповідати на супутне питання: Як ви можете з певністю знати, що ви є християнином?

1. Визнайте себе грішником і неспроможним себе спасти.

В 1-му посланні Івана 1:9, сказано: «Коли ми свої гріхи визнаємо». Це означає, що згоджуємося з Богом, що ми є грішниками і що потребуємо спасіння. Таке визнання може показатися вам зайвим, але воно є рішальним кроком у процесі прощення: «Хто ховає провини свої, тому не ведеться, а хто признається та кидає їх, той буде помилуваний» — Пр. С. 28:137

Одного разу Христос розповів про грішного чоловіка, який прийшов до храму молитися. Він молився цими простими словами: «Боже, будь милостивий до мене грішного» — Луки 18:13. «Цей чоловік», сказав Ісус, «повернувся... помилуваний». А в Євангелії Луки 5:32, Ісус додає: «Не прийшов Я, щоб праведних кликати до покаяння, а грішних».

Є дуже понижуючим визнати, що ви є грішником і що ви заслуговуєте покарання за все, що ви подумали, сказали й зробили. Але такий понижуючий досвід є необхідним. Багатьом людям гордість перешкоджає відатися Христові. Біблія наполегливо наказує нам впокоритися перед Богом, а також каже, що «хто ж понижаеться, — той піднесеться» — Луки 18:14.

2. Віруйте в усе те, що Біблія каже відносно Ісуса.

Пропусти знову переглянути вже поданий розділ: В що мають вірити християни? Ці вірування зосереджені довкола Особи й праці Ісуса Христа. Чи ви вірите, що Він є обіцянням Месією, Богом-Людиною й вашим єдиним Спасителем від гріха? Чи ви вірите, що Він заплатив повну ціну за ваше спасіння, коли вмер на хресті? Чи ви

вірите, що Він воскрес із мертвих, вознісся на небо й що Він незабаром знову прийде?

Біблія дуже ясно проголошує ці правди. Ваша віра мусить бути основана на тому, що Бібліякаже відносно Ісуса Христа, а не на ваших особистих почуттях, або на ваших добрих ділах і заслугах. В посланні до Ефесян 2:8-9, читаємо: «Бо спасені ви благодаттю через віру, а це не від вас, то дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився».

Апостол Павло заявляє: «Тож віра від слухання, а слухання через Слово Боже» — Римлян 10:17. А в кн. Дій Апостолів 16:31, чоловікові, який прагнув спасіння, апостол Павло й Сила сказали: «Віруй в Господа Ісуса, — і будеш спасений».

В посланні до Єреїв, сказано: «Догодити ж без віри не можна. І той, хто до Бога приходить, мусить вірити, що Він є, а тим, хто шукає Його, Він дає нагороду».

Все ж таки ваша віра не спасає вас, а спасає вас — Христос. Віра є лише тим руслом, яким ми виявляємо наше довір'я в те, що Біблія каже відносно Ісуса.

Більша міра віри не міняє того, що вже сталося. Християнство є правдою не залежно від того, чи ми віримо, чи ми не віримо. Також, ми не можемо зробити його більше правдивим, віруючи в його твердження. Однак, якщо ми віримо, то навіки зможемо користуватися благословеннями християнства.

3. Довірте ваше життя й вашу майбутність Христові.

Ніяка справа так не турбует людей, як цілковите віддання свого життя Христові. Людина може провести все своє життя в християнському оточенні, навіть бути заангажованою в

християнській діяльності, а все ж таки не досягнути цілковитого віддання Христові й не користатись повнотою духовного життя, яке Він кожному пропонує. Коли б ми були ввесь день біля смачних харчів і нічого не їли, ми не задоволили б нашого голоду. Можливо ви умово погоджуєтесь зо всіма євангельськими правдами і ви шануєте переконання й віру християн, але — чи ви довірили ваше життя й вашу майбутність Христові?

Приєднання до якоїсь церкви, акт хрещення, хоч які важливі ці точки могли б бути, але вони ніколи не замінять досвіду цілковитого віддання Себе Христові.

Біблія вживаває різні терміни, щоб пояснити цей особливий досвід особистого зобов'язання з Ісусом Христом.

«А всім, що Його прийняли» — Івана 1:12.

«Покайтесь ж та наверніться» — Дії 3:19.

«Господь же їй серце відкрив, щоб уважати на те, що Павло говорив» — Дії 16:14.

«Віруй в Господа Ісуса» — Дії 16:31.

«І ввірвали дехто з них» — Дії 17:4.

«Від серця послухалися того роду науки» — Римлян 6:17.

«Коли ти устами своїми визнаватимеш» — Римлян 10:9.

«Бо спасені ви благодаттю через віру» — Галатів 2:8.

«Ви навернулись до Бога» — 1 Солунян 1:9.

«В Кого я ввірував та впевнився» — 2 Тимофія 1:12.

«Ввійти до того відпочинку» — Єvreїв 4:11.

«Приступімо з ширим серцем» — Єvreїв 10:22.

«Якщо ви спробували, що добрий Господь» — 1 Петра 2:3.

«Коли хто почує Мій голос і двері відчинить» — Об'явлення 3:20.

В усіх цих місцях Святого Писання важливим

фактом є те, що особа сама по собі робить рішення й зобов'язання; хтось інший замість неї цього не зробив.

Чи ви особисто зробили рішення цілком віддатися Христові? Якщо ні, то зупиніть тепер читання цієї брошюри й у самотності, між Богом і вами, віддайте ваше життя й майбутність Христові. Можливо, слова цієї простенької молитви могли б провести вас, роблячи це рішення.

— Господи, визнаю, що я є грішником і що не можу себе спасти. Я вірю, що Ісус Христос є Богом і Людиною й що Він поніс кару за всі мої гріхи, коли вмер на хресті. Я вірю, що Він воскрес із мертвих, вознісся на небо й що Він скоро знову прийде. Я тепер віддаю мое життя Ісусові Христові, віруючи, що тільки Він є моїм Спасителем. Дякую Тобі за те, що Ти полюбив мене безмежною любов'ю й за те, що спас мене! В Іменні Ісуса Христа, амінь!

ЩО СТАЄТЬСЯ, КОЛИ ВИ ПРИЙМАЄТЕ ІСУСА ХРИСТА?

Чи ви будете чути звуки дзвонів і громів та будете бачити блискавки в повітрі? Звичайно, ні! Напевно ви відчуєте спокій, радість і напрям нового початку в вашому житті, але ці відчуття не є мірилом вашого спасіння й нового життя в Христі.

Однак, дуже важливі події стаються в той момент, коли ви віддаєте себе Христові, не зважаючи на те, що ви відчуваєте й скільки ви є свідомі цього, а саме:

1. Всі ваші гріхи є прощені!

Як результат прийняття Ісуса Христа вірою «ми маємо в Ньому відкуплення кров'ю Його,

ПРОЩЕННЯ ПРОВИНІ, через багатство благодаті Його» — Ефесян 1:7.

Про наше прощення також ясно сказано в 1-му посланні Івана 1:9: «Коли ми свої гріхи визнаємо, то Він вірний і праведний, щоб гріхи нам простити, та очистити нас від неправди всілякої». Це прощення основане на Божій доброті, а не на наших добрих ділах чи заслугах. Зауважте, що прощення, яке ми приймаємо, приносить нам цілковите очищення. — Що це за добра й радісна новина!

Через те, що Христос заплатив за наші гріхи, коли вмер на хресті, Бог є спроможний прощати нам. Прощення не означає, що Бог проочує наш гріх, або, що Він його ігнорує. Святий і справедливий характер Бога вимагає заплати — «заплата за гріх — смерть». Але Ісус умер за нас і, будучи Богом і Людиною, Його заступнича смерть є вистачальною заплатою за гріхи всіх нас. Тепер Бог може бути справедливим і одночасно прощаючим Богом.

2. Ви проголошенні справедливим перед Богом.

Того дня, коли ви стали християнином, то ви ще не стали праведником — це станеться щойно під час другого приходу Христа — але в той день ви були проголошенні праведником через вашу віру в те, що Христос уже зробив для вас. Це означає, що Бог тепер дивиться на вас крізь заслуги Свого Сина Ісуса Христа. Він бачить і проголошує вас праведником. Ви є оправдані! Тепер уже нема жодних обвинувачень супроти вас — «жодного осуду» — Римлян 8:1.

В посланні до Римлян 3:24, бачимо підставу для цього: Ми є «дарма виправдані Його благодаттю, через відкуплення, що в Ісусі Христі». Перед Богом ми є оправдані на основі

нашої віри в Христа, а не на основі наших добрих учинків (Римлян 3:28; 4:1-5). На такій самій основі й Авраам був оправданий.

Бути оправданим перед Богом означає, що Бог уже більше нічого не має проти нас. Його гнів проти гріха вже погашений смертю Ісуса Христа, а ваша віра в Ісуса усунула вашу вину й ваше засудження. Що це за благословення!

3. Ви є дитиною Божою й новим творінням.

Не залежно від того, що багато людей думають, не всі люди є дітьми Божими. Біблія ділить усіх людей на дві групи: діти Божі і діти диявола (1 Івана 3:10). Ви стаєте дитиною Божою в той час, коли ви приймаєте Ісуса, як свого особистого Спасителя й Господа. Про це ясно написано в Євангелії Івана 1:12: «А всім, що Його прийняли, їм владу дало дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його».

Всі ми любimo досвід нового початку в житті. Згідно 2-го послання до Коринтян 5:17, цей новий початок відбувається тоді, коли ви стаєте християнином: «Тому то, коли хто в Христі, той створіння нове, — стародавнє минуло, ото стало нове». Також і в посланні до Ефесян, читаємо, що ми зодягнулися «в нового чоловіка, створеного за Богом у справедливості й святості й правді».

Тепер, коли ви стали християнином, хоч і далі ви залишилися тією самою особою, але в душі ви пережили корінну переміну. Згідно Біблії, ви перейшли через духовне пробудження й духовне народження. Ви знову народилися, — це новий початок! Ісус сказав: «Поправді, поправді кажу Я тобі: коли хто не народиться згори, то не може побачити Божого Царства» — Івана 3:3. Пізніше Він додає: «Вам необхідно родитись згори» — Івана 3:7. Тут немає вибору! Всі дійсні християни пережили досвід народження згори. Апостол

Павло в посланні до Тита 3:5, називає цей досвід купіллю «відродження й обновлення Духом Святым». Духовне народження виконує Святий Дух.

4. Ви отримали Святого Духа у ваше життя.

Це може бриніти вам дивним, бо ви звичайно не будете бачити, що стається, — але, коли ви стаєте християнином, Біблія учитъ нас, що Святий Дух поселяється в вашому тілі. Апостол Павло в 1-му посланні до Коринтян 6:19, пише: «Хіба ви не знаєте, що ваше тіло — то храм Духа Святого, що живе Він у вас, Якого від Бога ви маєте, і ви не свої?»

Він додає ще такі слова в посланні до Римлян 8:9: «А коли хто не має Христового Духа, той не Його». Безсумнівно, що для вас є дуже важливим, щоб мати Святого Духа.

Святий Дух є джерелом безмежних багатств для всіх християн, якими кожний може користатися. Він допоможе вам перемагати грішні навички (Галатів 5:16), і дасть вам чудовий напрям думок і почувань (Галатів 5:22-23), разом із благословенними досвідами. Часто ви будете в своєму серці відчувати боротьбу між Святым Духом і вашою самолюбною старою природою (Галатів 5:17). Коли вам прийдеться це переживати, не падайте в паніку, бо це добра ознака — ви стали християнином. Майте на увазі, що така боротьба у вашому нутрі між духовними й самолюбними хотіннями часто відбуватиметься. Однак, якщо будете слухнянні Біблійній науці й будете надіягтись на силу й провід Святого Духа, то переможете гріх і досягнете великої вільності.

А ЩО ВІДНОСНО ПОЧУВАНЬ?

Деякі дні ви не будете «почуватися», як

християнин, але це не означає, що ви вже не є ним. Чи ви вірите в те, що Біблія каже відносно смерті й воскресіння Ісуса Христа? Якщо так, то ви спасені, не зважаючи на те, як ви почуваетесь.

В 1-му посланні Івана 5:9-13 знаходимо добру лекцію відносно забезпечення, — забезпечення, що ми є християнами й маємо вічне життя. Це забезпечення основане на «свідчення Бога, яким свідчив про Сина Свого» (5:9). Це свідчення ми знаходимо в Біблії, яка є Словом Божим. Ми можемо «знати» — бути певні, що маємо вічне життя, коли довірюємося на те, що каже Біблія (5:13).

Було б допоміжним, коли б ви запам'ятали собі кілька віршів із 1-го послання Івана 5, зокрема 11-13. Вони можуть пригодитися вам, коли до вашого серця завітають сумніви відносно вашого спасіння. Пам'ятайте, що диявол часто вживатиме тактику сіяння сумніву у вашому серці, аби захитати вашу віру в Христа.

ЯК ЗАЧАТИ ДОБРЕ?

Всі немовлята потребують росту — й це включає й духовних немовлят. Ось деякі речі, які ви можете робити, щоб, як новий християнин, могли рости в знанні та в дозрілості.

1. Прийміть хрищення у воді, як свідчення про вашу віру в Христа.

Це не є вибір. Всі віруючі мають бути охрещені. Цю заповідь дав Сам Ісус Христос (Матвія 28:19; Марка 16:16). Про це навчали й апостоли (Дії 2:38).

Хрищення у воді є публічним свідченням християнина про його віру в Христа. Апостол Петро його називає «обітницею Богові доброго сумління» — 1 Петра 3:21. Воно є символом смерти, похорону й воскресіння (Римлян 6:3-5 і

Колосян 2:12), і воно є публічним свідченням про те, що ми віримо в смерть, похорон і воскресіння Ісуса, як вистачальний засіб для нашого спасіння.

Занурення у воді під час хрещення є ніби труною, до якої кладеться віруючу людину. Воно зображає нашу смерть для гріха й для минулого трішного способу життя. Коли ми виходимо з води, це зображає наше воскресіння до нового життя в Христі. Хрещення є чудовим і зворушливим досвідом. Воно принесе вам благословення й заохочення. Усі церкви, які вірять у навчання Біблії, будуть раді уділити вам хрещення, коли ви їм засвідчите про вашу віру в Христа.

2. Читайте уривок з Біблії кожного дня.

Біблія є духовним хлібом. Ви потребуєте її читати, щоб могти рости. «Немов новонароджені немовлята, жадайте широго духовного молока, щоб ним вам вирости на спасіння» — 1 Петра 2:3.

Читаючи Псалом 119, допоможе вам побачити багато чудових речей відносно Біблії, а також побачити її вартість для вашого життя, наприклад, вірш 105: «Для моєї ноги Твое Слово — світильник, то світло для стежки моєї». Біблія буде провадити вас і допомагатиме вам робити правильні рішення.

Можливо, вам спочатку буде тяжко зрозуміти всі місця Біблії, але це є природним для тих, які щойно починають своє християнське життя. Щоб вам досягнути багатства й глибини кожної частини Біблії, вам прийдеться знову й знову перечитувати ті самі хвилюючі правди.

Я раджу вам починати читати Біблію з Нового Заповіту. Перші чотири Євангелії (Матвія, Марка, Луки та Івана) описують життя Ісуса від Його народження аж до Його воскресіння. П'ята

книга (Дії Святих Апостолів) починається Вознесенням Ісуса на небо й розповідає початки й ріст християнської церкви, а також і про те, як церква зустрічала різні труднощі і як перемагала їх.

Більшість інших книг — це послання апостолів, скеровані до окремих осіб, або церков. Читайте їх, маючи на увазі оригінальний намір авторів, тобто — пояснити природу, значення й спосіб життя християнства.

Остання книга — Об'явлення — захопить вас своїми пророцтвами відносно майбутніх подій, щоправда — її нелегко зрозуміти без допомоги інших книг Біблії.

3. Навчіться молитися до Бога за все.

Молитва — це звичайна розмова з Богом, в якій ми дякуємо Йому за все, що Він зробив для нас, а також і за те, Хто Він є для нас (Біблія поширила ваше знання в цьому напрямку).

Молитва також є проханням. Проханням, аби Бог допоміг нам перемогти всі спокуси й поповнив усі наші потреби. Також молитва є чудовим засобом, щоб допомогти нашим близкім. Моліться за ваших друзів. Моліться за ваших рідних. Моліться за тих, які вчать вас Біблійних правд і допомагають вам рости духовно.

Біблія каже нам, «що треба молитися завжди, і не занепадати духом» — Луки 18:1.

Біблія відкриває нам волю Божу. Отже, вивчення Біблії допомагає нам молитися ефективно.

4. Плекайте дружбу з іншими дійсними християнами.

Ісус дав Своїм послідовникам заповідь, щоб любили одні одних (Іvana 13:34). Всі правдиві християни належать до однієї великої родини. Всі

ми є братами та сестрами в Ісусі Христі, а тому ми повинні відноситись одні до одних із любов'ю, пошаною, добрістю, довготерпінням, покорою, прощенням і т. д. Безсумнівно, ми всі потребуємо Божої допомоги, щоб досягнути такої мети в нашому відношенні один до одного.

В посланні до Єvreїв 10:24-25, читаємо: «І уважаймо один за одним для заохоти до любови й до добрих учників. Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких, але заохочуймося, і тим більше, скільки більше ви бачите, що зближається день той».

Багато більше можна було б написати, але вірю, що це дасть вам добрий початок і правильний напрямок. Молітесь про це й усе просліджуєте у світлі науки святої Біблії.

Й останнє слово...

Вітаємо вас у число дітей Божої Родини!

Коли у Вас є якісь питання, або бажали б набути собі Біблію, чи іншу духовну літературу, просимо пишіть на таку адресу:

Doroha Prawdy
P.O. Box 3, Station D
Toronto, Ont. M6P 3J5
Canada